

[Aksel Larsen.]

Maade uden om Sagen. Vi har ikke faaet klarere Besked, før Statsministeren nu begynder at tale offentligt. Med sine Udtalelser her har han ikke lagt Luft imellem sig og Avisernes Referater, ikke bevist, at de er urigtige, tværtimod givet Føje til at antage, at de er rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft siger, at Forslaget til Beslutning dækker præcis, hvad der er Danmarks Politik. Jeg beklager at maatte sige, at Forslaget forekommer mig at være lidt vel upræcist, men det er naturligt, at det er saadan, naar man skal forsøge at opnaa en Fællesnævner for saa forskellige Meninger som dem, der staaar bag ved dette Forslags Fremsettelse. Derfor er det en betænkelig Sag. Det kunde gaa an at vedtage et saadant Forslag til Beslutning, hvis det netop præcist og paa en Maade, som ikke kunde mistydes, ikke kunde misfortolkes, udtrykte, hvad Rigsdagen vil, men det gør det jo ikke. Det er rigtigt, at vedtager Rigsdagen en saadan Beslutning, er den forpligtende for Regeringen, men efter den Tale, den højtærede Statsminister har holdt her, er jeg af den Opfattelse, at han selv agter at fortolke Forpligtelsen og hvor langt den rækker. Statsministeren svarede det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at den er forpligtende, indtil der kommer en ny Tilkendegivelse, men at man naturligvis har Ret til at have en afvigende Opfattelse. Ja, ingen kan forbyde Statsministeren at have en afvigende Opfattelse, men det, vi mangler fra Statsministerens Side, er et bindende Løfte om, at den vil han holde for sig selv og maaske udtale i Spisestuen hjemme paa Biviumgaard, men ikke paa offentlige Møder hverken i Sønderjylland eller andetsteds i Landet. Naar Statsministeren gør det, sætter han sig ud over, hvad der er Flertal for i dette Ting. Der er ingen Tvivl om, hvor Flertallet i Folketinget staaar i denne Sag, og jeg er sikker paa, at der heller ingen Tvivl er om, hvor Flertallet i Folket staaar. Men Statsministeren siger, at naar denne Beslutning er vedtaget, som han vil stemme for, saa ved man altsaa, saa er man sikker paa, at Rigsdagen eller dens Flertal i hvert Fald staaar bag Regeringen, og i samme Aandedræt beklagede Statsministeren, at man desværre ikke havde kunnet faa Erklæringen til at blive videregaaende.

Under disse Omstændigheder er det betænkeligt at vedtage Forslaget til Beslutning. Dets Værdi er yderligere forringet derved, at den stedfundne Debat klart har vist, at der staaar direkte modstridende Meninger bag Forslaget. Flertallet i Salen, repræsen-

teret ved 3 eller 4 af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, ved, hvad det vil lægge i Forslaget, har sin bestemte og klare Mening om Sagen, har sagt den rent ud, har intet stukket under Stolen. Paa den anden Side har vi Statsministeren med hans uklare Udtalelser, hvis Tendens man ikke tager fejl af, og vi har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Starcke. Her har vi Synspunkter repræsenteret, som er modsat de Synspunkter, der er repræsenteret af Ordførerne for Tingets Flertal; ikke desto mindre er altsaa disse modstridende Opfattelser repræsenteret blandt Forslagsstillerne, og man vil fra begge Sider stemme for Beslutningen, skønt man vil omtrent det stik modsatte og derfor, naar den er vedtaget, vil slaas om at fortolke den i hver sin Retning, man ønsker. Naar man saa tager i Betragtning, at vel har den højtærede Udenrigsminister afgivet en tilfredsstillende Redegørelse og fremlagt et tilfredsstillende Syn paa Sagen, men at Statsministeren til Gengæld har talt helt, helt anderledes, saa finder vi, at man hellere — da man jo ikke vil tage de parlamentariske Konsekvenser af den politiske Situation, der faktisk hersker i Tinget — skulde lade Sagen ligge. Vi for vort Vedkommende vil i hvert Fald under disse Omstændigheder ikke medvirke og agter at afholde os fra at stemme.

Jørgen Jørgensen: Jeg maa tilraade, at man stemmer mod det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Stærmose. Der kan ikke blive nogen Diskussion om, hvad der ligger i denne Udtalelse, naar den er vedtaget. Der ligger de Ting, som konkret er nævnt i Beslutningens Ordlyd, Spørgsmaalet om at sikre den dansk-sindede Del af Befolkningen i Sydslesvig de almindelige borgerlige og demokratiske Rettigheder, som alle er enige om, Spørgsmaalet om at søge udvirket, at Flygtningene fra Sydslesvig ikke fremtidig skal være en Trusel for Befolkningen dernede og for Danmarks Stilling i det hele taget, og Opfordringen til, at Danmark bliver repræsenteret, naar de Spørgsmaal, der vedrører Mindretallets Interesser i Sydslesvig, skal drøftes af de Allierede. Det er det, Beslutningen indeholder. Det er i nøjeste Overensstemmelse med den Linie, der er fulgt hidtil, og der er ingen Fortolkning mulig, som skulde føre til, at man efter denne Beslutnings Vedtagelse kunde slaas ind paa en anden Politik end den, der hidtil er fulgt i Forholdet over for Sydslesvig.

Jeg maa sige, at helt klare med Hen-